

ше с публиката. Куклите без лица бяха интересни и функционални. Не стоеше особено над другите европейски солисти, но имаше успех, достатъчен за спечелване на награда за актьорско майсторство.

Освен тези награди, детското жури имаше сходно мнение за постановки, които “голямото” жури оцени, включително и за първото място за “Приказка за пеещото дърво”, на кукления театър от Варна.

След обявяването на резултатите никои не се сърдеше, изглежда всички бяха доволни. С радост можеше да се види как препълнената зала спонтанно аплодира наградените, които от своя страна, след връчване на наградите, изразяваха благодарности към преподавателите си.

Във Варна получих още един важен опит с българска публика. Ентузиазизирано ръкопляскане, виковете и свиркане, включително и ставане на крака, които съпровождат края на всяко представление. Може би ще ни напомни за миналото?!...

От ненаградените постановки се радвах на представението от Иран. “Миниатюри” с атрактивен полъх от далечния Ориент. Тайственият разказ за вечната любов бе изпълнен от марионетки, допълнен в края на пиесата с лица на красиви девойки. За получаване на награда това обаче не беше достатъчно.

Интересна бе и постановката на “Железния Макс” на Театър “Пиноккио” от Белград, изпълнена на открито. Високата пет метра кукла на Макс, със

специална метална конструкция, се управляваше от шестима кукловоди, които наистина не можах да си поемат гръх.

За съжаление, поради паспортни неуредици, не можа да пристигне театърът от Ереван с постановка по Уилям Сароян, която предварително бе с нагласа за победител.

Разочарование поднесоха спектаклите от бивша Югославия, които се движеха в омагьосан кръг на комерсиални, не особено успешни опити. И Загреб със “Спяща красавица”, и Сплит с “Палечка”, или Ниш с “Магьосникът от Оз”.

Кукленият театър от Братислава изпълни фериата “Финист, картини от една изложба”, по музика от Мусоргски. Въпреки гребните технически недостатъци, представението бе прието сравнително добре.

За редица постановки в това ограничено пространство не може да се говори, някои от тях дори не заслужават това.

В отговор на въпроса към журито, зададен в началото на фестивала от председателя на Българската асоциация за театър г-н Митко Тодоров (директор на Театър “Българска армия” – София), дали българският куклен театър е в криза? След края на фестивала мога с пълна увереност да кажа: Не е! ■

Сп. “Лоуткарж”, Чехия, 2005, кн. 6.

Студентите по сценография във Варна

Васил Рокоманов

Специалност “Сценография” на Националната художествена академия участва за втори път в Международния кукленотеатрален фестивал “Златният делфин” – Варна. Ако на предишното му издание студентите подредиха скромна изложба във фойето на театъра, то през 2008 г. присъствието им бе значително разширено като разнообразие на представеното в различни културни пространства на града.

Традиционната студентска изложба бе организирана съвместно с къщата музей “Георги Велчев” и фестивала, което даде възможност на младите автори да усетят въздействието на творбите си в пространство, специализирано в представяне на пластично изкуство.

По-голямата част от творби-

те – проекти за кукли, ескизи за пространствени решения, тпажни рисунки и реализирани в материал кукли, са резултати от учебни задачи през втората година на обучението в бакалавърската степен, посветена на сценографията за куклен театър. Част от експозицията акцентира върху творчеството на Валери Петров. През миналата година неговите мили герои и бистрата театралност на текстовете му въвведоха студентите в кукления театър. Изложбата премина при подчертан интерес от страна на специализираната фестивална публика и бе добре посетена и от гражданите на Варна, които купиха седем студентски творби. Управата на музей “Георги Велчев” отправи покана към Катедра “Сценография” за бъдещи общи проекти.

Програмата за обучение в специалността залага на куклата като пластичен феномен, чиито възможности на творческа лаборатория особено импонират на художниците. Създавайки кукли като упражнения по “История на костюма”, студентите боравят с технологичните, структурните и естетическите възможности на

различни материали, както и с тяхната интерпретация при проектирането и изработката на театралния костюм. Тази практика бе въведена от рано напусналата ни проф. Мария Трендафилова и се поддържа с особена грижа от доц. Марина Райчинова.

Сходните възможности на маската се използват в обучението по технология, за да бъдат усвоени творческите възможности на техниката папие-маше. Експонатите от изложбата представят как стереотипната маска-манекен придобива театрализирана индивидуалност в ръцете на младите художници.

Същата тема – маски в техниката “папие-маше” – бе водеща за уъркшоп, проведен от студенти сценографи в репетиционната зала на ДКТ–Варна. В него активно се включиха студенти кукловоди от НАТФИЗ заедно с неколцина любознателни млади варненци.

“Вавилонска кула” е темата на пърформанс, състоял се в Градската художествена галерия – Варна. Той е авторска идея и реализация на Огняна Серафимова и с участието на студенти от нашата специалност под режисурата на Василена Радева. Серафимова прави магистратура по “Сценография за куклен театър” в НХА, а нейният

пърформанс бе представен с успех на Квадриеналето на сценографията – Прага 2007, и тазгодишното Биенале на визуалните изкуства “Август в изкуството” – Варна.

Категра “Сценография” на НХА високо цени възможностите, които организаторите на фестивала предоставят на студентското творчество в професионална среда, както като част от атмосферата на фестивалните спектакли, така и като прозорлива инвестиция в по-доброто бъдеще на нашето изкуство. ■

Изложба на студенти от специалността “Сценография за куклен театър” в НХА

Exhibition of students from the major Stage design for the puppet theatre of the National Academy of Arts, Sofia

Куклено-терапевтично ателие

Аглика М. Иванчева и Светлана Л. Христова

Българска асоциация по куклотерапия

В рамките на състоялия се XIV международен куклен фестивал във Варна се проведе и Семинар по куклотерапия, организиран от Българската асоциация “Куклотерапия” с представители: Аглика Иванчева (президент) и Светлана Христова (вицепрезидент). Вече от една година Асоциацията е със седалище във Варна благодарение на творческия ентузиазъм и организационните умения на Вера Стойкова и Ана Александрова – ръководители на ДКТ–Варна. В тяхно лице срещнахме не само съмишленици и ентузиастичности, но и истински мотивирани активни участници в организирането на бъдещи проекти в областта на куклотерапията.

Водещи на семинара и ателиетата бяха Аглика Иванчева, Светлана Христова и официалните ни

гости Маглен Лионс (Франция, президент на Световната асоциация по куклотерапия) и Мари-Доминик Делкур (Белгия, директор на театрална трупа “Албатрос”, в която участват възрастни с умствени и психически нарушения).

Българската асоциация съществува от 1993 г. През годините сме натрупали многообразен и богат опит за работа с деца от всякакви категории (деца в риск, деца от домове, деца с нарушения, от помощни, масови училища, дневни центрове и др.), както и опит за организиране и провеждане на обучения по куклотерапия.

Семинарът по куклотерапия се проведе на 2, 3, 4 и 5 октомври в Музея на куклите в ДКТ–Варна. Състоеше се от четири куклено-терапевтични атели-